

Összejöveteleink és gyülekezeti programjaink:

Minden **Vasárnap délelőtt 9,45 órakor** Istentisztelet.

Minden **Csütörtökön este 17,30 órakor** Bibliaóra.

Az Istentisztelet ideje alatt külön foglalkozás a gyermekekkel!

Testvéreink, akikért folyamatosan imádkozunk:

Makovei Jánosné, Flórika
Weisz Lászlóné, Marika
Tripon Mihályné, Marika
Pap Jánosné, Mancika
(Sarkad)

Nyári István és kedves felesége Ilnoka (Kiszombor)

„Akkor alászalla az Úr tüze, és megemészté az égőáldozatot, a fát, a köveket és a port, és felnyalta a vizet, amely az árokban volt.”
(1Királyok 18, 38.)

Pünkösdkor jó ha emlékezünk arra is, hogy ez az ünnep az ószövetségi időben (és ma is a zsidó nép életében) „a hetek ünnepe”, (2Mózes 34, 22.) és „az aratás ünnepe” volt, (2Mózes 23, 16.) amikor az év utolsó aratásának zsengejét mutatták be az Úrnak. (4Mózes 28, 26.) Ez mindig a páska ünnepe után az 50. napra esett.

Az ünneplés rendjét az Úr parancsa szerint kellett megtartani. Ennek részleteit a 3Mózes 23, 15-21-ben találjuk meg. Erre az alkalomra a zsengekből kovással sütött 2 kenyeret kellett hozni; és 7 bárányt, 1 tulkot (fiatal bikát) és két kost kellett egészen égő áldozatként bemutatni.

Kilenc dolog, amiért rendszeresen imádkozunk!

1. A Közösség vezetőiért, és az Országos Presbitérium minden tagjáért.
2. A Gyülekezetünk lelkipásztoraért, **Fábián Tamás** testvérért és családjáért.
3. A gyülekezetünk vezetőségéért és szolgálattelvéiért .
4. A gyülekezetünkhöz tartozó családokért, fiataljainkért és gyermekeinkért.
5. A Torontói (Kanada) „Első Szeretet” Magyar Pünkösdi Gyülekezet lelkipásztoraért, **Németi Zsoltért**, kedves feleségéért **Izabellért** és gyerekeikért, a kis **Sámuelért**.
6. A Soltvadkerti Pünkösdi gyülekezetért, hogy a kialakult új helyzetben, **Pazdernyik Pál** ügyvivő lelkipásztor testvérünk szolgálatával megerősödjön.
7. A börtönmisszióért, **Hajnal László** testvérért és minden segítőjéért.
8. Gyülekezetünk dicsőítő szolgálatának várva-várt mielőbbi helyreállításáért.
9. **Gulyás István** testvérünk teljes felépüléséért.

Tűz és Víz

„**Mert vizet öntök a szomjúhozóra, és folyóvizet a szárazra; kiöntöm lelkemet a te magodra, és áldásomat a te csemetéidre.**”

(Ésaiás 44, 3.)

Tűz és a víz!

Az ember akkor említi ilyen párosításban ezt a két dolgot, ha egymástól minden tekintetben eltérő, egymással teljesen szembenálló helyzetet, egymást megsemmisítő erőket említ. Az emberi élet két alapvető eleméről van szó, amely olykor bizony „elemi erővel” is képes jelen lenni a mindennapjainkban. Gondoljunk csak az olykor hatalmas erővel megjelenő árvízre, amely képes minden útjába kerülő dolgot magával sodorni. Isten az ítélet eszközeként is használta a vizet. Emlékezzünk csak az özönvízre!

A tűz sem kíméli azt, ami az útjába kerül, ha kiszabadul az ember felügyelete alól, vagy netalán a gonosz emberi indulatok eszközévé válik. Előfordul az is, hogy maga az ember működik közre abban, hogy minél nagyobb tűz legyen valahol. Falvak, városok és egész erdők égtek már le nem egyszer az emberi történelem során.

Amikor erről a két — fizikai életünkben ilyen veszedelmesnek is leírt — elemről beszélünk, azt kell megállapítanunk, hogy nélkülük nem lenne élet a földön.

Tűz és a víz!

A szellemi, lelki életünkben, Istenünk hatalma alatt pedig egészen másképpen működnek. Nem egymás ellentétei, nem oltják ki egymás erejét és hatását, hanem az új teremtmény, az újjászületett ember életét szolgálják, hiszen ugyan annak a Léleknek — az Isten Lelkének — a megjelenési formái. Az Ige alapján — ha csak az Úr Jézus szavaira gondolunk — az élő víz, amelyet tőle kap az, aki hozzá megy, az Isten Lelkét jelenti. (János 7, 38-39.) Bemerítő János pedig arról tesz bizonyosságot, hogy az Úr Jézus az, aki Szentlélekkel és tűzzel keresztel. (Máté 3, 11.)

Isten — aki atyánkká lett Jézus Krisztusban — már az ószövetségi időben is többször ígéretet tett arra, hogy eljön majd az ember életében annak az ideje, amikor bőséggel kiönti ezt az életet adó vizet. Fenti idézetünk is erről szól, igazolva azt, amit az Úr Jézus mondott: „**Boldogok, akik éheznek és szomjúhozóak az igazságot: mert ők megelégtettek.**” (Máté 5, 6.) Mindezt nem cseppekben méri az Úr, hanem egyenesen folyóvizet önt a szárazra. Az a jó, hogy ezekbe a folyóvizet nem lehet belefulladás, hanem inkább élni lehet általuk.

Most mi is lehetne buzgó imánk, mint az hogy: Urunk öntsd ki folyamaidat, hadd áradjanak; és küldd a mennyei tüzet hatalmasan, hadd lobogjon! E kettő megjelenése együtt a legnagyobb „**Atyai Csodád**” az életünkben, és csemetéink életében is. Vajon elég szomjasak és égni-vágyók vagyunk-e?